

FINNORSZÁGI MAGYAROK EGYESÜLETE

Suomen Unkarilaisten yhdistys ry

<http://www.dlc.fi/~luffi50>

Vezetőség: Lukácsfy Kristóf (elnök); Halász Béla (alelnök); Tanító Béla (alelnök); Nagy Gábor (szervezési titkár);
Vajda András (adatbáziskezelő); Dávid István (pénztáros) Paginay Emilia (gazdasszony)

KÖRLEVÉL

VIII. évf. 27. szám, 2003. október

Már megint...

...október 23-ra emlékezünk, amely az 1956. évi magyar forradalom és szabadságharc emléknapja. Évről-évre visszatér az ősz, és a rendszerváltás után immár állami ünnepnappá vált alkalommal újra és újra megemlékezünk az 56-os eseményekről.

Közöttünk, finnországi magyarok között talán már nincs életben olyan, aki aktívan részt vett volna az embertelen sztálinista rendszer elleni 1956-os felkelésben. Finnország egyébként sem tartozott azok közé az országok közé, ahová a forradalom véres leverése után a menekülők túlnyomó része került. Ide csak elvétve jutott egy-egymenekülő, egyedül vagy családostól. A Finnországba került 56-os menekültek is inkább nyugatabbra költöztek. A hatalmas Szovjetunió Finnország keleti határa mögött húzódott, úgy tűnt, hogy biztonságosabb volt messzebbre költözni a véresmancsú „Nagy Medvé”-től, meg egyébként is bizonytalanak látszott a finn hatóságok viszonyulása a magyar menekültekhez. Finnországhoz viszonyítva már sokkal biztosabb helynek tűnt pl. a nyugatabbra fekvő Svédország.

Függetlenül attól, hogy az itteni magyarok közül ki milyen oknál fogva került Magyarországról vagy Erdélyből (vagy akár Franciaországból) Finnországba, a kommunista korszak alatt is sokakban élt az 56-os forradalom emléke. Ha nem személyes élmények kötötték az embert 56-hoz, akkor legalábbis szülei elbeszélése.

A Kádár-rendszer alatt Magyarországon iskolába járt nemzedéknek csak kurta szóval tanítottak 56-ról: úgymond „az 1956-os ellenforradalom idején burzsoá elemek az utcai csöcselék segítségével utcai zavargásokat kezdeményeztek, megtámadták a helyi hatósági központokat, Budapesten a rádió épületét, a párt székhelyeit, kiengedték a börtönből a bűnözőket, és Nagy Imre vezetésével követelték Magyarország elszakadását a Varsói Szerződéstől valamint az ország kiszakadását a szocialista táborból”.

Az 1945-1956 közötti korszakot valamint az 56-os eseményeket személyesen átélők tudták, hogy a kommunista demagógia által elkendőzött igazság más volt. Pk tudták, hogy a „népi demokrácia” fából vaskarika volt; az 56-os forradalom a kommunista önkényuralom és személyi kultusz örültségeibe belefáradt nép felkelése volt a legbátrabbak vezetésével. Sokan, úgy mint több mint száz évvel korábban Petőfiék idején, életüket áldozták a magyar nép szabadságáért - ami akkor rögtön, sajnos, nem is valósulhatott meg. Ha arra gondolunk, hogy gyakorlatilag Észak-Koreában még ma is az 1956 előtti magyarországi viszonyok uralkodnak, szerencséseknek mondhatjuk magunkat.

Az 56-os forradalom tényhű leírását és marxista maszlagtól mentes értékelését a mai modern magyar történetírás a még életben lévő szemtanúk segítségével már alaposan elvégezte. A ma élő generációk előtt már nincs igazi akadály, ha az 56-os magyarországi forradalom előzményeit és eseményeit akarják megismerni. A publikált anyagok, írások, könyvek nagy mennyisége áll rendelkezésre a tények megismeréséhez. Mi most nem is a részletekbe akarunk belebonyolódni...

1956 hőseire, valamint az 1945 utáni kommunista rémuralom áldozataira emlékezünk; azokra, akik nem éltek túl, de azokra is, akik túlvészelték e rémes korszakot. Emlékezünk a legbátrabbakra, azokra, akik nem voltak hajlandók felállni és tapsolni amikor „Sztálin legnagyobb magyar tanítványának” Rákosi Mátyásnak a „ronda nagy kopasz feje” megjelent a mozivászonon - bár tudták: „rejtélyes félelem igazgat”... Emlékezünk a magyar nép legújabb kori fiainak és lányainak bátor fellépésére és kiállítására nemcsak 1956-ban, hanem az egész kommunista uralom alatti korszakban.

-hbb-

Visszatekintő

Kuuslahti kirándulás.

Június 28 és 29-én végre sikerült összehozni egy "III-as ringen kívüli" rendezvényt is: a Kuuslahti sátoros kirándulást. Beszélünk a Kaarinai FMT elnökével, Marja Hakalasszal. Ő is lelkesedett az ötletért, egyesületük nevében le is foglalta a helyet. Így aztán az FME tagok semmit sem kellett fizessenek.

A hely finn módra szinte mindennel fel van szerelve, amit csak egy kiránduló kívánhat: faházikó konyhával, nyárikonyha és szauna a parton, focipálya, móló, és homokkal leszórt strand...

Mivel a hely nagyon közel van Turkuhoz, onnan is jöttek magyarok szép számmal. Hajba Alajos finom gulyást főzött, ami persze pillanatok alatt el is fogyott.

Akik hoztak magukkal sátrat, azok abban aludtak, a többiek pedig a házikóban és a szaunában. Akiknek meg nem jött álom a szemükre, azok ropták kora hajnalig...

Finn vendégeink is voltak, és nagyon élvezték a nekik szokatlan nyüzsgést, de főleg a sátorverő versenyt, amit végül is az espooi Richter házaspár nyert meg. A nagydíj maga a sátor volt.

Szerencsénk volt, szép napos időt fogtunk ki.

Felfalusi Péter és Juhani Kohonen motorcsónakot is hoztak, azokkal aztán a társaság egy részét meg is cancókáztatták a szorosban. Mindazzal együtt hogy ez egy magyar rendezvény volt, a *Kaarina-lehti* az első oldalon nagy fényképes cikkel számolt be az eseményről. (<http://www.kaarina-lehti.fi/>, Archivum: 02.07.2003 "Veljeskansojen on helppo tulla toimeen")

A cikk foglalkozott a finnországi magyarok helyzetével, valamint Kaarina város -sajnos lazulófélben lévő- magyar kapcsolataival is, de lényege az volt hogy jövőre is szívesen látnak bennünket!

A Kolozsvári Magyar Opera vendégszereplése

Az FME és az FMT (Finn-Magyar Társaság) szervezésében 2003. szeptember 3 – 7 között Finnországban turnézott a Kolozsvári Magyar Opera nyolc tagú csoportja. Három előadásuk volt: Turkuban, Helsingforsban és Tampereben. Színvonalas összeállítás mutattak be.

Egyesületünk történetében ez volt az első "komolyabb" szervezés, aminek anyagi és gyakorlati oldalát is teljes egészében az FME vállalta magára. Ezért a rutin hiánya persze egy párszor meglátszott, de végül is minden jól sikerült, a logisztika működött, a művészek is remekül érezték magukat nálunk.

Köszönet ezért mindazoknak az FME tagoknak akik segítettek a vendégek elszállításában és ellátásában: Horváth Zolinak és Marcsinak, Dávid Istvánnak és Emiliának, Bakó Editnek, Sós Katinak és Simon Csabának, Lukácsfy Kristófnak és Anucinak, valamint Tanító Bélának és tamperei barátainknak.

A turné anyagi oldalairól annyit, hogy nem fizettünk rá, és ha a Helsingforsban és Tampereben többen jöttek volna el az előadásra, (itt főleg a magyarokra gondolok) akkor még anyagilag is sikeres lett volna.

De minden jó, ha a vége jó, és ezúttal szeretném megköszönni azt a kedves és operatív segítséget is, amit finn partnereinktől kaptunk, többek között Turku város kultúrbizottságától, személyesen Tóth Sándortól, a Tampere városi FMT szervezettől, személy szerint Eija Kukkuraintól, továbbá a Magyar Kulturális Központtól és a Tamperei Konzervatóriumtól.

Ismételten köszönet mindenkinek, aki segített!

Nagsikerű gulyásfőzőverseny Karjaa-ban

Kitűnően sikerült az idei GGP (Gulyásfőző Grand Prix). A tavalyi "próba" tapasztalatait is felhasználva, az idén már hat csapat versenyzett a Karjaa-i Jogging Team házikója kertjében.

Ezúttal a versenyszabályokkal, a helyben választott kóstolózsűrivel, valamint nagydíjjal is biztosított versenyen kb. hetvenen voltak jelen. A változékony időjárás sem jelentett gondot, az időnként megeredő eső ellen az ideiglenes sátorbetétek nyújtottak védelemet. Onnan aztán időnként ki-ki lehetett ugrani megkavarni

fme 2

a bográcsokban fortyogó, remek illatokat árasztó ételeket. Később az idő is megjavult, a gulyásevést már nem zavarta semmi...

Az idei nagydíjat -szoros versenyben- a helyi csapat nyerte: Bondár Zsóka, Felfalusi Péter, és Kor Radu. A második helyen, -holtversenyben a Sipos-Mandur, valamint a A Sós-Simon-Gergely-Kertész csapatok végeztek.

A nyertes csapat főztje percek alatt elfogyott, de a többi is finom volt, egyikből sem maradt ...

Hadd köszönjem meg itt a zsüri lelkiismeretes munkáját is, "forró" feladatukat kitűnően oldották meg.

Az idén a csapatok Helsinkiből, Espoo-ból, és Turkuból jöttek. A tamperei résztvevőket sajnos ezúttal is hiányoltuk. (Olyan sok lenne az a 170 km?) Annál is inkább érdekes ez a kérdés, mert a finnországi GGP híre már külföldre is eljutott, nagy az érdeklődés, és ha minden jól megy, jövőre már a skandináv GGP-t szervezzük Karjaa-ban. Reméljük hogy akkor Helsinki, Espoo és Turku mellett más finnországi városokból is lesznek vendégeink.

A 2004-es GGP-ről időben fogunk értesíteni mindenkit, addig is nézzétek meg honlapunkon az idén készült fotókat.

Oszvégi-téli programjaink:

Október 18-19 : Vikinges kiscsavargás.

Korábban arról volt szó, hogy az őszi hajós "kiscsavargást" idén Tallinn irányába fűjné a sarki szél, de közben kiderült, hogy arrafelé az árak teljesen elvadultak... Marad a jó öreg VikingLine, ami az idén ugyan nem rendez magyar heteket, az árak viszont a tavalyiak. Tehát ismét **5 jurós** kiruccanás lesz, a tavalyihoz képest, annyi különbséggel hogy a magyar kellekeket és hangulatot mi fogjuk belevinni!

A hajó az **Isabella**, ami **Turkuból indul 18-án, szombaton este 21.00 órakor**, és 19-én, vasárnap este érkezik vissza Turkuba 19.50-kor.

Okt. 23. 16.30 óra: Nagykövetségi fogadás nemzeti ünnepünk alkalmából

19.00 óra: A fogadás után ingyenes koncert a Sibelius Akadémia koncerttermében.

Mindenkit szeretettel vár és elvár a Nagykövetség munkaközössége!

Az FME ünnepi megemlékezése

október 25-én 18.00 órai kezdettel a Magyar Kulturális Központban (Kaisaniemenkatu 10, 00100 Helsinki). **Szakály Sándor** történész, a Duna TV alelnöke előadást tart 1956-ról. Utána az **Irodalmi Sarkkör** mutatja be a témához fűződő összeállítását, majd szabad beszélgetés következik, kávéval és süttel fűszerezve.

November 8-9. Birkasütés à la "Lendvay "

A tavaly is nagy népszerűségnek örvendett birkasütést az idén is megtartjuk Jalasjärvisen a kedves Lendvay házaspár jóvoltából. A helyszín ugyanaz, mint a tavaly volt: a jalasjärvi "Pelimannin Tupa", szaunától, mindenestől. A társaság nagy része a tavaly is ott aludt a "tupában", ez most is lehetséges.

Folytatás a 4. oldalon >>>

ARCÉLEK

Körleveleinkben ez a rovat azt a célt szolgálja, hogy a régebben itt élő honfitársaink megismerjék az újakat, illetve ez utóbbiak azoknak az életútját, akik itt már "letettek valamit az asztalra". **Szilvay Géza**t nem is kellene bemutatni, de ezúton szeretnénk köszönteni 60. születésnapján. Még sok-sok, sikerekben, erőben, egészségben gazdag évet kívánunk!

Isten éltesen Géza!

Kérlek, mutakozz be röviden.

Szilvay Géza vagyok, Budapestről, Budáról a korábbi Szabadság-, a mostani Sváb-hegyről.

Miként kerültél Finnországba?

Tulajdonképpen családi hagyományként kerültem ide: már a nagyapámnak voltak finnországi kapcsolatai mezőgazdasági vonalon. Édesapám örökölte a finn barátságot,

mérnöként tanulmányútra jött Finnországba és magával hozta a családba a finnek utáni rajongást. Annak ellenére, hogy műszaki vonalon dolgozott, zeneileg is képzett ember volt - a finn zene szeretetét sikerrel oltotta belénk. Családi kvartettként mi már a 60-as években jártunk Finnországban. 1964-65-ben Csabával együtt részt vettünk itteni mesterkurzusokon. Végzett muzsikusként 1970-ben jöttünk újból Csabával egyéves posztgraduális kurzusra a Helsinki Zeneakadémiára. Utána meghívtak bennünket tanítani. Az itteni sikeres év után meghosszabbítottuk az ittartózkodást még egy évvel. Ezekből az évekből aztán szép lassan összerakódott 33 év. Hála Istennek, én ezt így mondom: ezen a munkán áldás volt.

Mióta is élsz tehát Finnországban?

Folyamatosan 1971 óta.

Voltak-e akkor beilleszkedési gondjaid?

Abban az időben, ha meghallották hogy magyar vagyok, kimondottan szeretettel fogadtak, állandóan segíteni akartak. Manapság a beilleszkedés bizonyára nehezebb lenne.

Mivel foglalkozol?

Zenetanár vagyok - ez a legátfogóbb kifejezés - ugyanakkor Skandinávia talán legnagyobb zenei intézetének a rektora (2500-2600 növendékkel, 150 tanárral), így egyfajta vezetői, adminisztrációs, koordinációs, szervezői tevékenységet is kell végezni. Ezenkívül intézetünk - hála Istennek, a mi tevékenységünk révén - a zenei nevelés terén fontos európai, nemzetközi központtá vált. Itt tudunk egyféle Kodály-filozófia alapú új zenei nevelési filozófiát és új zenei művészpédagógiát és technikát kialakítani.

Zenekarokat is vezetünk: három zenekarunk működik. (Én magamról beszélek, de tulajdonképpen ezt úgy kell érteni, hogy Csaba és én - és ebben a sorrendben.) A zenekarok közül egyik a Sibelius-Akadémián, a másik az intézetben működik.

Van egy olyan zenekarunk, amely nemzetközileg is elismert: külföldön a Helsinki Vonósokként, Finnországban *Helsingin Juniorijouset* néven közismert. Rengeteg rádió- és televíziófelvételünk készült a hetvenes-nyolcvanas-kilencvenes években, a szakirodalomban gazdag cikkanyag jött létre, gyerekeknek, tanároknak könyvek készültek.

A tanárság az én esetemben (nem nagyképűen mondván) József Atilla-i: egész népem szeretném "- nem középiskolás fokon - tanítani". Nemcsak egyszerűen a gyerekek számára, hanem egy egész nemzedék tanárai szeretnénk volna lenni - és ez talán sikerült is. Finnország zenekarjai mindenfelé a mi korábbi növendékeinkkel vannak tele.

Milyen terveid vannak?

Szeretnénk valamikor mindezt hazamenteni, hiszen magyar gyökerű, Kodály alapú zenei nevelési filozófiáról van szó. Otthoni, magyar szemszögből nézve talán furcsa dolog: miért Finnországban szökött mindez szárba? Miért Finnországban kaptunk erre lehetőséget?

„Sors, nyiss nekem tért!” - Finnország, a finn közeg, a finn tolerancia, finn emberek segítsége tette mindezt lehetővé: azt, hogy ez a magyar gondolat itt teret kapott és nemzetközi szinten virágzik.

fme 3

Itt lenne az ideje hazavinni a Duna-Tisza közébe, de érdekes módon otthon a kodályi gondolatok mindjobban kialszanak, éppenhogy pislákol a láng. Van egy óriási kincsünk, de otthon valakik részéről nagyon gonosz bánásmódban részesül. Most van Magyarországon a kodálytagadók időszaka. Egy álmunk valósulna meg azzal, ha valakiken keresztül visszajutna Magyarországra a finnországi tapasztalat. Mi próbálkoztunk már többször, de a hozzáállás elutasító volt, belakoltolt ajtók előtt álltunk odahaza.

Hatvan éves vagyok: az sem tisztázott még, hogy miután nyugdíjba vonulunk, Finnországban ki fogja folytatni munkánkat.

Más módszerekkel összevetve a Kodály-módszer az egyetlen olyan nevelési módszer, amely a legjobban veszi figyelembe a gyermeket. Én magam megtanultam a Suzuki-módszert is, több ízben jártam Japánban, tehát van összehasonlítási alapom.

Hogyan látod Finnországot?

Ha ennyi válasz kielégítő: ez már nem az az ország, ahová a hetvenes évek elején érkeztünk.

Mit tanulhatnának egymástól a finnek és a magyarok?

A magyarok azt tanulhatnák a finnektől, hogy minden döntésükben a nemzeti érdeket nézik. Az hogy „nemzeti” az természetes; a nem nemzeti az természetellenes. Magyarországon a helyzet ma pontosan fordítva van.

Hogyan látod az itt élő magyarokat?

Mindig szívósimgató, ha magyar szót hall az ember - bárhol. De tulajdonképpen szomorú dolog is, hogy miért itt hallom? Minden itt élő magyarnak boldogságot kívánok, de harminchárom év után is az ember azt mondja, hogy valahogy ott a Kárpát-medencében, az a mi helyünk.

Mit tanácsolnál az itt élő többi magyarnak?

Az európai ember kultúrájához tartozik az, hogy a munkánkon keresztül valósítjuk meg önmagunkat, a munkánkon keresztül válunk emberré. Aquinói Szt. Tamás filozófiája is az, hogy munkára teremtett minket az Isten; ehhez hozzátartozik embertársaink iránti felelősség is - engem is ez vezérel.

Kívánom, azt hogy minden itt élő magyar dolgozzon úgy, hogy Magyarországot képviseli, a magyar kultúrát és a magyar tudományt. Akiben ilyenfajta felelősségérzet van, nem veszítheti el magyarságát sem, mert mindenki úgy tekint rá, hogy „ez a magyar, ez ezt csinálja” - így minden magyar nemzetének nagykövetévé válik a saját maga területén.

Köszönöm a beszélgetést.

(Az interjút Halász Béla készítette)

Szelmenc: székelykapuval a vasfüggöny ellen

Szombaton, 14.30 órakor kezdődik a Kelet-szlovákiai Nagyszelmenc faluban annak a két fél-székelykapunak avatőünnepsége, mellyel a helybéliek a nagyvilág figyelmét Nagy- és Kisszelmenc drámájára szeretnék ráirányítani. A Magyarok Világszövetsége anyagilag és erkölcsileg támogatja a különös kapuállítást. Az MVSZ angol nyelvű sajtóanyagot bocsát az érdeklődők rendelkezésére.

Szelmenc az a magyar falu, amelyet 1945 óta egy vasfüggöny szel keresztül. A ma Nagyszelmenc és Kisszelmenc néven ismert részek Szlovákiához, illetve Ukrajnához tartoznak. Az egykori Ung vidéki tiszta magyar falu két része ma is háborzongató mementója az osztozkodó hatalomvágnak és a reménytelen számkivetettségnek. Testvérek, rokonok jönnek újra meg újra a drótkerítéshez, hogy lássák egymást és tiltott szavakat váltsanak. Még mindig géppisztolyok "óvják" egymástól a szelmencieket.

Most, amikor nemsokára schengeni szigorú határ szeli ketté e sokat szenvedett falut, amikor nemsokára 650 kilométert kell utaznia annak, aki az egymástól 20 méter távolságra fekvő két falurész egyikéből a másikba szertene látogatni, most a szelmenciek végre utat akarnak nyitani a két falurész között, és a leendő útra kaput állítanak. Két fél kaput, amelyek reményeik szerint eggyé válnak egyszer. De addig is hirdessék a nemzet akaratát és Európa gyalázatát. (MVSZ)

Folytatás a 2. oldalról

A Jalasjärvi ifjúsági házban is vannak alvóhelyek. Kb. 1,5 km-re van a tethelytől, hálósákokat hozzatok. A birka mellé Zsóka még egy irdatlan nagy fazék bablevest is ígért, no meg másnapra is reggeliket, meg minden...Önköltséges áron (Az italokat persze mindenki hozza magával.)

Hát, kedves FME tagok, erre mi nem is mondhatunk mást mint: Előre is köszönjük szépen... És hogy pontosan erről van szó: Az ilyen kedves, baráti találkozókrol, ahová eljönnek az ismerősök, és az ismeretlenek is - akiből aztán ismerős lesz... Ilyeneket bizony többet is lehetne kezdeményezni, és nem csak Helsinki környékén, hanem máshol is...

December 6-án 17.00 órakor az Otaniemi Kápolnába érkezik a **magyar Mikulás!**

Azt tervezzük, hogy a Bóbitával közösen megtartandó hagyományos Mikulásra meghívott igazi mesemondó Tamperebe is ellátogat december 7-én.

Az FME-tagok gyermekeinek az idén is ingyenes a csomag. Sok szeretettel várunk kicsit és nagyot!

Lelki gondozás az FMGy szervezésében az alppilai templomban (Kotkankatu 2, Helsinki):

- **Protestáns Istentisztelet:** október 26, 14.00 óra, ill. december 13, 13.00 óra

- **Katolikus szentmise:** november 23, 13.00 óra

:: Mindenkinek kellemes öszt kívánok, Nagy Gábor ::

A fenti programokról részletesebben az FME honlapján vagy a Nagy Gábor 019-231 242-es telefonszámán, ill. e-postáján: nagy.bigus@dnainternet.net

Más magyar vonatkozású programok

◆ A Magyar Kulturális Központban:

Galéria (GalleriaU)

• Balás Eszter Munkácsy-díjas művésznő szobrai október 8-tól november 27-ig

• Pócs Judit nemezmunkáinak kiállítása dec. 4-től január15-ig

Folyosógaléria

• Október 23 - nov.25. Galambosi Bertalan: A fűszernövények világa, fényképek

Megnyitó október 22-én 16.00 órakor

• Nov.27 - dec.30. - Kunkovács László fotókiállítása: Pásztorélet

◆ Másutt:

• Fischer Annie ösztöndíjasok koncertje csütörtökön, X.23-án 19.00 órakor a Sibelius-Akadémia koncerttermében (Pohjoinen Rautatiekatu 9). Seres Dóra, fuvola és Mali Emese, zongora. Ingyenes koncert.

• Előadások a magyar zenetörténelemről (finnül) a Helsinki Népfőiskolán (Helsinginkatu 26, 00500 Helsinki) - október 21, 16.50-18.20 Diplomiurkuri, MuM Rita Honti Ferenc Erkel ja unkarilaisen oopperan alku FM Márta Schmidt.

(Az előadásokra nem kell bejelentkezni előre, belépő nincsen.)

• Magyar zongoraóra a Classic FM rádióban minden szombaton 17 órától 18 óráig. A műsor elrepít a zene szárnyain Magyarországra az Espoo-i Nemzetközi Zongora Hét koncertprogramján keresztül, amelynek vezértémája ez évben a magyar zene, és főképp Liszt Ferenc.

Kitekintő

Szeptember 6-7 én Felsőpulyán volt a VII. Kufsteini konferencia amelynek témája Az EURÓPAI UNIÓ ÉS AZ ETNIKAI KISEBBSÉGEK – Diagnózis és prognózis – volt.

A két nap alatt szívesen előadásokat tartottak többek között: Deák Ernő (Bécs), Dr.Szarka László (Budapest), Dr. Christoph Pan (Bozen), Dr. Bangó Jenő (Belgium), Komlóssy József (Svájc), Kudlik Gábor (Szabadka), Markó Béla (Marosvásárhely), Bugár Béla (Pozsony), Dr. Szabó Vilmos (Budapest), Dr. Szabó Mátyás (Svédország).

A konferencia egyik szervezője a NyEOMSZSZ volt, és ez alkalommal Nyugat-európai csúcsszervezetünk is tartott egy rövid megbeszélést.

Egyesületünket Nagy Gábor és Tanító Béla képviselték, akik az FME nevében a zárónyilatkozatot is elfogadták.

Részlet

A „KUFSTEIN VII.” KONFERENCIA ZÁRÓNYILATKOZATÁBÓL

- 1) Tekintettel arra, hogy Európa és az EU népességének negyedrésze a nemzeti és etnikai kisebbségekhez tartozik, rendkívül fontosnak tartjuk és kérjük az Európai Konventet, hogy létük, fejlődésük védelme a készülő Európai Alkotmányban tételesen szerepeljen.
- 2) Az etnikai és nemzeti kisebbségek Európa sokszínű nyelvi, életmódbeli, kulturális örökségének, értékeinek hordozói. Identitásukat megfelelő autonómiák, intézmények, törvények, valamint az egyházak szolgálata mellett tudták és tudják fenntartani. Indokoltnak tartjuk, hogy az etnikai és nemzeti kisebbségek önálló jogon kapjanak képviselőket, képviselői helyeket az Európai Parlamentben.
- 3) Tanácskozásunk felkéri a Magyar Országgyűlést és a Kormányt, hogy nemzetközi fórumokon erőteljesebben szálljon síkra az etnikai és nemzeti kisebbségek intézményes védelméért s biztosítsa a nyugati magyar diaszpóra hiteles és intézményes képviselőjét a Magyar Állandó Értekezleten, valamint a határon túli magyarok szolgálatában álló közalapítványok és intézmények testületeiben. Kérjük, hogy minden lehetséges eszközzel és módon segítsék elő, hogy az Európai Unió csatlakozásból kimaradó szerbiai és ukrain magyarság anyaországi kapcsolatai ne szenvedjenek hátrányt.
- 4) A Konferencián elhangzott előadások felhívták a figyelmet a magyar nemzetfogalom, az autonómia-koncepciók, a nemzetstratégia újragondolására, az Unió kezdeményezéseivel való összehangolására, az intézményhálózat és a támogatási rendszer fejlesztésére. Felhívták a figyelmet a kedvezőtlen népesedési folyamatokra, valamint a migrációra, amelyek az EU csatlakozás nyomán előre nem látható tendenciákat indíthatnak el a Kárpát-medencében.

A Tanácskozás résztvevői felkérlik az Ausztriai Magyarok Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetségét, hogy a továbbiakban is kísérelje figyelemmel a magyarság sorskérdéseit és folytassa a „Kufstein” konferenciasorozatát Felsőpulyán.

Felsőpulya, 2003. szeptember 7.